

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Lapkričio 1 d. (penktadienis)

Visų Šventųjų išskilmė. Šv. Mišios:

10 val. Upytės bažnyčioje,

12 val. Krekenavos parapijos namuose,

14 val. Vadaktėlių bažnyčioje,

18 val. Krekenavos parapijos namuose

(esant geroms oro sąlygoms - gedulinė procesija į kapines).

Lapkričio 2 d. (šeštadienis)

Mirusiųjų paminėjimo diena (Vėlinės).

Šv. Mišios: 10 val. Upytės bažnyčioje

12 val. Krekenavos parapijos namuose.

Mielieji,

Nesunku pastebėti, kad ne tik mūsų bazilikos fiziniėje aplinkoje, bet ir šio laikraščio leidime susiduriame su pokyčiais. Buvome pripratę, kad laikraščio „Po Bazilikos skliautais“ numerį rasdavome kiekvieno mėnesio 15 d. Pasikeitus redakcinei kolegijai ir mūsų personalo galimybėms, parapijos pastoracinės ir ekonominės tarybų paskutinio posėdžio metu buvo nutarta laikraščio maketavimą ir leidimą patikėti vargonininkui Mantui Masiokui, o patį laikraštį leisti tik didžiųjų švenčių proga (maždaug kas porą mėnesių). Be to, vis daugiau žmonių jį skaito interneto platybėse, todėl mažėja popierinės versijos vienetų skaičius. Gal ir gerai, juk popiežius Pranciškus nuolat kalba apie

ekologinį atsivertimą, o tai reiškia ir mažesnę popieriaus naudojimą, ir, žinoma, mažesnę materialių dalykų vartojimą.

Vartojimo mažinimas susijęs ir su neseniai suremontuotu buvusiu altarijos pastatu, dabar naująja klebonija Bažnyčios g. 11. Noriu padėkoti ir parapijiečiams, ir Panevėžio rajono savivaldybei, ir darbininkams, gerai atlikusiems savo darbą - dabar galiu gyventi parapijos galimybes ir poreikius atitinkančiame pastate. Lieka dar išorės sutvarkymo darbai, bet viskas po truputį, atėjus laikui. Svarbiausia, kad užbaigtos šiltinti pastato sienos, įrengta lietaus vandens nuvedimo sistema, tinkamai veikia šildymo-vėsinimo sistema (oras-oras). Klebonija, kurioje gyvenau anksčiau, šiuo metu naudojama kaip statybininkų ir stogdengių apgyvendinimo vieta (už nuomą jie susimoka parapijai), kas leidžia dirbantiems prie bazilikos renovavimo efektyviau išnaudoti savo laiką. Jau per Žolinės atlaidus pastebėjote, kad tas pastatas gavo ir naują pavadinimą – „Krekenavos piligrimų centras“. Tokį pavadinimą, kad būtų aiškiau ir patogiau susiorientuoti, kviesčiau visus ir vartoti.

Prie Krekenavos parapijos pastatų prisidėjo dar vienas - tai geltonas medinis namelis (Bažnyčios g. 20), kuriame daug metų gyveno ilgametė bazilikos tarnautoja Marytė Mickutė ir kuris prieš kelerius metus buvo oficialiai padovanotas parapijai. Šiuo metu ji jau gyvena Krekenavos globos namuose, savo buvusiu būstu nebežada naudotis. Ką su juo darys parapija, dar nėra aišku, bet šiuo metu jis puikiai tinka iš bazilikos dėl remonto išnešto inventoriaus sandėliavimui. Kita dalis inventoriaus sudėta Krekenavos piligrimų centre, o ta dalis, kuri reikalinga liturgijai, perkelta į parapijos namus.

Šiuo metu bazilika yra intensyviai remontuojama, o mūsų pamaldos persikėlė į parapijos namų didžiąją salę. Turiu prisipažinti, kad man tai buvo savotiškas iššūkis ir, nors esu meldęsis panašiose erdvėse, ir Šventojo Rašto studijų mišios vykdavo šioje salėje, buvo savotiškai neramu, ar kiti nepraras maldos dvasios neįprastoje aplinkoje. Panašu, kad mano baimės buvo be reikalo, nes vis daugiau pas mums atvykstančių patvirtina, kad jiems labai jauki tokia maldos aplinka. Suprantama, bažnyčia tik laikinai, kol vyksta remontas, persikėlė į parapijos namus. Kai tik bus galimybė, skubėsime grįžti į tikruosius Dievui ir maldai skirtus namus, bet kol dar esame kur esame, manau, turime puikią progą daug ką suprasti ir išmokti - kas yra tikroji Bažnyčia ir malda ir ko reikia, kad būtume Dievo vaikų bendruomenė.

Bazilikos remontas smarkiai pasistūmėjo į priekį, bet, deja, nesame dar net pusiaukelėje. Viena statybininkų komanda rūpinasi stogu, kita - bazilikos bokštų ir sienų restauracija. Dar viena komanda jau darbuojasi viduje, kad galėtų pakloti tinkamą pagrindą šiltoms (o ne šildomoms) grindims. Šildoma bus elektra po suolais ir virš galvų, o taip pat prie altoriaus, naujojoje koplyčioje, zakristijoje, katechezės kambaryje ir muziejuje. Visur bus atskiri jungikliai, kas leis protingai ir efektyviai naudoti elektros energiją - ten ir tada, kada reikia. Bazilikoje bus nutiesti vandentiekio ir kanalizacijos tinklai, nes iki šiol tokių nebuvo, o vandenį bazilikai plauti bei gėlėms laistyti reikėdavo atsinešti ir išsinešti patiems.

/tęsinys 2 pusl./

Apie bazilikos remontą esate ir būsite nuolat informuojami mūsų parapijos kassavaitinėse naujienose. Svarbiausia, kad bet kokį, o ir šitą svarbų ir atsakingą darbą, lydėtų visų mūsų malda. Tad prašau melstis, kad atsinaujinant bazilikai, atsinaujintų ir mūsų tikėjimas: Jėzaus Kristaus, Dievo žodžio, Bažnyčios, Dievo Motinos Marijos ir krikščioniško gyvenimo praktika. Jeigu to nebus, tai atnaujintos sienos ir altoriai taps dar viena muziejaus erdve, kurioje pasigesime tikrą tikėjimą ir malda išgyvenančių žmonių. Kviečiame į sekmadienio šv. Mišias, į trečiadienio Šventojo Rašto studijas, į Švenčiausiojo Sakramento adoraciją, į Gyvojo Rožinio ir Marijos legiono maldos grupes. Kviečiame ir į tas iniciatyvas, kurių dar nežinau, bet kurios Dievo Dvasios įkvėptos sieks atnaujinti ir pagyvinti mūsų bendruomenės gyvenimą.

Tiek daug išorės pokyčių, kuriuos norėjau suminėti, ir tarsi nebepalieka vietos vidiniam, dvasiniam gyvenimui aptarti. O jis yra, ir yra svarbus, kone svarbiausias, ypač kai prisimeni trečiadienio studijose girdėtas mintis. Ieškokime Kristaus, stenkimės su juo suartėti, leiskimės JO Dvasios vedami, tikėkime ir pasitikėkime, nebijokime suklydę prisipažinti, keltis ir eiti atgailos ir atleidimo keliu. Artėja Visų Šventųjų ir Mirusiųjų pagerbimo dienos. Puiki proga dar kartą susimąstyti, kaip ir dėl ko gyvename, ko viliamės, ko trokštame ir kur link judame. kažkas yra pasakęs, kad amžinasis gyvenimas - tai jau dabar patiriama amžina ir nesibaigianti Dievo meilė, kurios net mirtis negali sumažinti ar atimti. Meldžiu ir linkiu jau dabar būti ir jaustis taip mylimiems.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, kurios atvaizdą ir namus su Dievo Apvaizdos pagalba tvarkome ir restauruojame, padėk mums sutikti Dievo Meilę – Jėzų Kristų - ir jį mylėti taip, kaip mylėjai Tu ir visi šventieji.

Maldos ir meilės Dvasioje, Klebonas/rektorius kun. Gediminas Jankūnas

RUGSĖJO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Pasibaigus Didiesiems Žolinės atleidams parapijoje kuriam laikui įsivyravo atokvėpio dvasia. Švč. Mergelės Marijos atleiduose patyrę daug malonių, pajutome, kad itin sustiprėjome bendrystėje ir artimo meilėje. Tai itin gražiai atsispindėjo vaikų ir jaunimo, dalyvavusių savanorių stovykloje, liudijimuose. Džiaugiamės, kad daugiausiai įtampos sukkeliantis ir pastangų reikalaujantis metas atneša dar daugiau susitelkimo mūsų parapijoje personalo ir didelio būrio savanorių dėka.

Rugpjūčio paskutinėmis dienomis klebonas Gediminas Jankūnas išvyko į Jungtines Amerikos valstijas, kur buvo pakviestas dalyvauti Šiaurės Amerikos lietuvių ateitininkų stovykloje „Dainava“ Mičiagano valstijoje. Stovyklos metu jam teko skaityti pranešimą stovyklos dalyviams, organizuoti maldas, ir aukoti šv. Mišias. Kartu kun. Gediminas lankėsi ir Čikagoje, kur susitiko su šv. Kazimiero kongregacijos seselėmis, lankėsi Mundelein seminarijoje, aukojo šv. Mišias ir sakė pamokslus Pasaulio Lietuvių centre Lemonte. Klebono viešnagė svečioje šalyje tęsėsi ir pirmąją rugsėjo savaitę, tad parapijoje mums gelbėjo svečiai kunigai.

Rugsėjo mėnesį savo didžiuosius atlaidus švenčia Šiluvos šventovė, tad grįžus klebonui Gediminui, rugsėjo 8 dieną po sekmadienio šv. Mišių skubėjome pagarbinti Švč. Mergelę Mariją Apsireiškimo koplyčioje. Mūsų bazilikos choras, vadovaujamas Manto Masioko, jau tradiciškai gieda šv. Mišiose Šiluvoje, o mūsų klebonas šiemet skaitė katechezę prieš 18 val. šv. Mišias Šiluvos bazilikos aikštėje. Kadangi parapijoje ką tik šventėme savuosius

didžiuosius atlaidus, apsilankymas kitoje parapijoje suteikia progos kitomis akimis pažvelgti į atlaidų užkulsius. Tokia proga šiemet pasinaudojo mūsų parapijos merginos Rugilė ir Otilija, nusprendusios savanoriauti Šiluvos atleiduose. Turbūt tai reiškia, jog savieji atlidai mūsų vaikų ir jaunimo ypatingai ir nenuvargino!

Tradicinius kasmėnesinius Švč. Mergelės atlaidus rugsėjo mėnesį bazilikoje šventėme ypatingomis sąlygomis. Pirmomis rugsėjo savaitėmis iš bazilikos buvo išgabenti visi suolai, imtasi medinių grindų ardymo, apdengti šoniniai altoriai ir sakykla. Tai dienai išsaugojome neuždengtą pagrindinį altorių Eucharistijai švęsti, o bazilikon laikinai atgabenome suolų maldininkams susėsti. Šv. Mišių auką, paskutinį kartą tokioje, kokia yra šiandien, bazilikoje aukojo mūsų ganytojas Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM. Tai tikrai buvo kitokios šv. Mišios, tarsi atsiveikinimas, o tuo pačiu ir pažadas, kad pokyčiai, nors ir būdami gana skausmingi, vis tiek išdavoje atneša geras permainas ir atnaujina.

/ tęsinys 3 pusl./

/tęsinys/ **RUGSĖJO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE**

„Atsisveikinus“ su bazilika atlaiduose visą kitą savaitę vyko didysis kraustymas į laikinuosius maldos namus. Kartu su darbininkais zakristijonas Algirdas ir ūkvedys Tomas per kelias dienas įrengė parapijos namuose erdvę maldai ir šv. Mišioms. Į parapijos salę atkeliavo ir Švč. Mergelės Marijos paveikslas kopija, ir šv. Antanas Paduvietis, kiti dailės kūriniai. Savo vietą atrado klausykla, krikštykla ir vaikų kampelis, palėpės patalpose įsikūrė bazilikos choras, naujajai erdvei buvo pritaikyta įgarsinimo sistema. Pirmieji naujuosius laikinus maldos namus įvertino parapijos pastoracinės ir ekonominės tarybų nariai, rugsėjo 18 dienos vakarą susirinkę į posėdį klebonijoje. Apžiūrėję ištuštėjusias bazilikos erdves ir parapijos namų salę tarybų nariai turėjo progą išsakyti pastabas ir pasiūlymus, patarti, kaip racionaliai naudoti kitas parapijos namų erdves, kad ir toliau išliktų galimybė parapijiečiams naudotis maitinimo ir šarvojimo paslaugomis. Posėdžio metu buvo taip pat aptarti pasibaigę Žolinės atlidai, klebonijos fasado šiltinimo darbai ir bazilikos renovacija.

Pirmosios šv. Mišios laikinuose maldos namuose buvo pilnos jaudulio. Nerimavome, ar visi tilpsime, ar gerai girdės choras, ar mokėsime mažoje erdvėje susikaupti maldai, ar netrikdys mus artimas kontaktas su greta esančiais, ar rasime savo vietą ten, kur daugeliui atrodė neįprasta švęsti Eucharistiją. Tačiau pirmasis sekmadienis naujoje erdvėje maldai buvo labai jaukus ir klebono Gedimino dėka labai svetingas. Pajutome, kad dabar esame žymiai arčiau vienas kito: ne tik arčiau vienas kito sėdime, bet ir jautriau patiriame maldą ir bendrystę. Šurmulio įnešė ir didelis būrys vaikų, šiais metais besirengiančių Sutaikinimo ir Pirmosios Komunijos sakramentams. Kartu su tėveliais jie tądien susirinko į pirmąjį susitikimą.

Rugsėjo antroje pusėje pastoliais ėmė „apaugti“ bazilikos varpinės bokštas. Tai buvo dar vienas ženklas, kad bazilikos darbai ne juokais pasistūmėjo į priekį. Iš visų pusių atvykstančius į Krekenavą pasitinkanti bazilika skelbė apie vykstančius pokyčius parapijoje. Rugsėjo 25 dieną šv. Mišiomis pradėjome naujuosius studijų su Šv. Raštu metus. Jau įprasta tapo skirti trečiadienius Dievo Žodžiui tiems, kurie šias studijas jau lanko, bet labai norėtusi, jog būrelį papildytų ir nauji veidai. Tiems, kam nedrąsu, visada norisi pasakyti: atekite ir pamatysite, ką Viešpats jums parengė! Paskutinį rugsėjo sekmadienį maldininkų sulaukė Žibartonių Šv. Vincento Pauliečio koplyčia, kurioje jau tradicija tampa kasmet švęsti titulinius atlidus. Nors tos dienos oras nuolat grasino lietumi, o dangumi plaukė tamsūs juodi debesys, šv. Mišių metu pro didelius koplyčios langus (nebuvo elektros) švietė saulutė. Neišgąsdino oras ir susirinkusių į agapė, kur klausėmės dainų, vaišinomės kibiniais ir sultiniu bei bendruomenės pirmininkės Aldonos Vorienės keptu šventiniu puošniu ir skaniu tortu.

Pokyčių rugsėji buvo ir tarp personalo. Mėnesiui pasibaigus ūkvedžio tarnystę paliko daugiau kaip dvejus metus juo dirbęs Tomas Černauskas, kuriam esame dėkingi už atliktus darbus bei rūpestį bazilika ir jos aplinka, linkime Dievo palaimos naujuose darbuose. Tad pirmąjį rudens mėnesį tokioje gausoje įvykių ir rūpesčių stengėmės nesutrikinti ir būti vedami Viešpaties Žodžio, nes tik atsiduodami Dangiškajam Tėvui galime vykdyti Jo valią ir atsinaujinti savo Tikėjime.

/ Sonata Česevičienė /

Bazilikos remonto darbai ir malda parapijos namuose.

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

19. BŪK SUSIJĘS SU SAVO KRAŠTO BENDRUOMENE

Girdžiu apie tavo tikėjimą ir meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems.

⁶ Meldžiu, kad tavoji tikėjimo bendrystė būtų veiksminga. Fil 5-6.

Praėjusią vasarą kaiminystėje esanti parapija pranešė, kad yra uždaroma. Kažkas mums buvo tai minėjęs, ir nors esame tame pačiame rajone, nežinojome, kur tiksliai ji buvo, turėjome nuvažiuoti ir surasti. Žinoma, pravažiuojame pro ją šimtus kartų, tik kad niekad nepastebėjome. Kažką panašaus galima pasakyti ir apie visa kita mūsų rajone, ta parapija užsidarė, nes nebebuvo parapijiečių ir lėšų.

Kuomet nesi savo bendruomenėje reikšmingas - tai vieno tipo problema. Bet kuomet esi nežinomas savo bendruomenėje – tai jau visai kita problema. Niekas neateis į jūsų bažnyčią, jeigu nežino, kad jūs tokie esate. Krašto bendruomenei, kurioje yra mūsų parapija, mūsų bažnyčia nei labai matoma, nei yra rimtas dalyvis. Vienas dažniausių atsakymų, kuriuos išgirdome iš žmonių po mūsų atėjimo į tą parapiją: „Mes net nežinojome, kad tokia parapija yra.“ Nebuvome susiję su savo bendruomene, ir mūsų elgsena rodė, kad tokie ir norėtume likti. Juk mažiau darbo. Dar daugiau, mums iš tiesų nelabai ir rūpėjo kiti žmonės. Mūsų parapija buvo tik apie mus pačius, mūsų žmones ir daugiau nieką kitą.

Šiandien taip nebėra. Esame tikrai sujungti su savo krašto bendruomene; jie tikrai žino, kad mes čia. Net jeigu kai kurie iš jų dar nesuteikė mums progos (arba jau nusprendė jos nesuteikti), jie tikrai žino, kad mes esame.

Kuomet pradėjome žiūrėti toliau, negu mūsų pačių parapijos bendruomenė ir žmonės, krašto bendruomenė pradėjo mus pastebėti. Tikrasis proveržis įvyko prieš keletą metų, kai nusprendėme Kalėdų pamaldas perkelti į didesnę vietinę sporto salę. Šis sprendimas parodė ir mums, ir kitiems, kad mes iš tiesų esame ir laukiame kiekvieno, kas jis bebūtų.

Vienas iš liudijimų, kurio sulaukėme tais metais, parodė, kad judame teisinga kryptimi. Viena moteris apgailėstavo, kad ji yra slaugė ir turėjo dirbti Kalėdų išvakarėse. Tą vakarą grįždama namo jautėsi šiek tiek nuliūdusi ir vieniša. Kai pamatė mašinas, sukančias sporto salės link, nusprendė ir pati užsukti ir pasižiūrėti, ar jos kas laukia. Iš tiesų laukė, ir tas vakaras pakeitė jos gyvenimą.

Dažnai girdime panašias istorijas po Kalėdų ir Velykų (nes ir Velykų apeigas iškėlėme į didesnę negu mūsų bažnyčia sporto erdvę, kad tilptų kuo daugiau žmonių). Nesakome, kad jums reikia išeiti iš savo bažnyčios; galbūt jūs negalite to padaryti - bet koku atveju klausimas ne apie tai. Iš tiesų kalbame apie norą geriau pažinti vietos bendruomenę ir kaip galime būti labiau vieni su kitais susieti. Pradėkite kiekvieną pirmadienį nuo klausimo: „Jeigu būčiau svečias, kaip jaučiausi vakar dienos šv. Mišiose?“

Jungtis su vietos bendruomene, kad būtų įmanoma efektyvi partnerystė - tai ne tik buvimas geru kaimynu ar kalba apie suolų bažnyčioje užpildymą. Biblija mums sako, kad mūsų tikėjimas Viešpaties Jėzaus meile įpareigoja/verčia mus mėgsti tokius santykius. / *tęsinys kitame numeryje* /

YPATINGASIS
MISIJŲ MĖNUO
2019 m. SPALIS

Popiežiaus Pranciškaus žinia

Pasaulinės misijų dienos proga

Jau prieš kelis mėnesius – birželio 9-ąją, Sekminių išskilmės dieną – popiežius Pranciškus paskelbė žinią šiemetinės misijų dienos proga: „Pakrikštyti ir siunčiami: Kristaus Bažnyčios misija pasaulyje“.

„Brangūs broliai ir seserys, - kalbėjo Šventasis Tėvas, - 2019-ųjų spalį pakviečiau visą Bažnyčią išgyventi ypatingą

misionierystės laiką, paminint popiežiaus Benedikto XV apaštališkojo laiško *Maximum illud* paskelbimo (1919 m. lapkričio mėn. 30 d.) šimtąsias metines. Jo toliaregė ir pranašiška apaštališkoji iniciatyva man patvirtino, kaip svarbu ir šiandien atnaujinti Bažnyčios misionieriškąjį įsipareigojimą, dar labiau grindžiant Evangelija Bažnyčios misiją skelbti ir nešti pasauliui mirusio ir prisikėlusio Jėzaus Kristaus išganymą.

PARAPIJOS ISTORIJS PUSLAPIAI

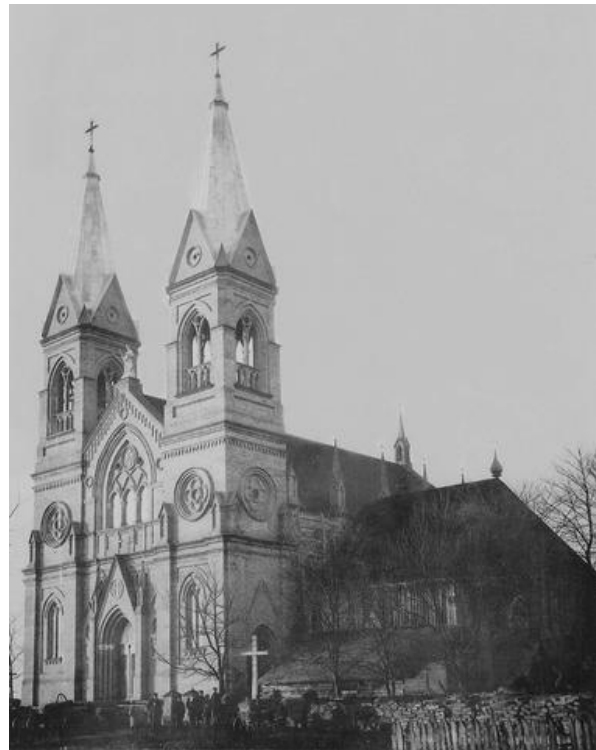
KUNIGAS PRANAS (PRANCIŠKUS) ŽUKAUSKAS

Pranas Žukauskas gimė 1848 m. vasario 17 d., mokėsi Žemaičių kunigų seminarijoje. 1886 m. vyskupo Mečislovo Leonardo Paliulionio paskirtas į Krekenavą. Kunigas Pranciškus Žukauskas Krekenavoje turėjo nuolat remontuoti seną medinę bažnyčią, todėl ėmė rūpintis naujos mūrinės bažnyčios statyba.

1894 m. Kauno gubernatorius leido Krekenavoje statyti naują bažnyčią, bet tik medinę, todėl sužinojęs, kad degamos plytos bažnyčiai, įsakė plytinę uždaryti, o kleboną P. Žukauską nubausti. Parapijai meldžiant Švč. Mergelės Marijos pagalbos šiame reikale, vidaus reikalų ministras gubernatoriaus veiksmus pripažino neteisėtais ir 1896 m. davė leidimą statyti mūrinę bažnyčią. Taigi 1896 metais pradėta rengtis bažnyčios statybos darbams: rinkti aukas, degti plytas, rūpintis mediena, pirkti akmenis pamatams.

Kaip rašo to meto amžininkai, bažnyčios statybai daugiausia aukojo dvarininkai - jų Krekenavos apylinkėse buvo apie 20 šeimų. Pagal architekto Ustino Golinevičiaus projektą kilo neogotikinė mūrinė dvibokštė šventovė. Specialiai bažnyčiai iš vietinio molio buvo pagaminta didelių plytų. Statant mūrinę bažnyčią, senoji medinė liko statomos kairėje pusėje, ir joje vyko pamaldos iki 1900 metų; vėliau, uždengus stogą, pradėtos pamaldos mūrinėje bažnyčioje, o senoji – išardyta.

Vieni šaltiniai teigia, kad išardymo darbus norėjęs stebėti kunigas P. Žukauskas užlipęs ant bažnyčios pastolių ir nukritęs. Sužeidimų būta sunkių, todėl po kelių savaičių jis mirė. Kituose šaltiniuose rašoma, kad kunigas P. Žukauskas staiga mirė, kai jau buvo uždengtas bažnyčios stogas. Mirė 1901 m., palaidotas bažnyčios šventoriuje. */Mantas Masiokas/*

SIGITAS TAMKEVIČIUS – ROMOS KATALIKŲ KARDINOLAS.

Spalio 5-ąją dieną šv. Petro bazilikoje popiežius Pranciškus vadovavo kardinolų konsistorijai ir apeigoms, kurių metu trylikai ganytojų buvo įteiktos kardinoliškos insignijos. Tarp jų – ir Kauno arkivyskupiui emeritui Sigitui Tamkevičiui SJ. Prieš tai popiežius pasveikino valstybines delegacijas, kurios atvyko iš paskirtųjų kardinolų gimtųjų kraštų. Apeigos lotynų kalba prasidėjo giesme „Tu es Petrus“ – „Tu esi Petras“ ir pasisveikinimu. „Kardinolo nusiteikimas išlieti savo kraują, kaip simbolizuoja jo rūbo raudona spalva, yra tvirtas, jei yra suleidęs šaknis į sąmoningumą apie gautą gailestingumą ir sugebėjimą jį jausti. Be to negalima būti ištikimam. Daugybė Bažnyčios žmonių nelojalių pasielgimų susiję su gauto gailestingumo suvokimo trūkumu ir įpročiu žiūrėti į kitą pusę, iš abejingumo įpročio. Šiandien, užtariant apaštalui Petru, prašykime gailestingos širdies malonės, kad būtume liudytojai To, kuris į mus gailestingai pažvelgė, išsirinko, pašventino ir pasiuntė visiems nešti išganymo Evangelijos“, – sakė popiežius Pranciškus.

Po Šventojo Tėvo kreipimosi prasidėjo kardinolų skyrimui ir skelbimui skirta apeigų dalis. Popiežius išvardijo trylikos ganytojų vardus ir luomą. Naujieji kardinolai iškilmingai sukalbėjo tikėjimo išpažinimą, prisiekė ištikimybę Šventajam Tėvui ir jo įpėdiniam, pažadėjo ištikimai tarnauti vykdydami tuos uždavinius, kuriuos gaus. „Ita me Deus omnipotens adjuvet“ – „Tepadeda man Dievas“, – meldė jie.

Kaip byloja apeigų žodžiai, kepuraitė išreiškia ryžtą ir stiprybę auginti tikėjimą, Dievo tautos taiką ir ramybę, Bažnyčios laisvę ir sklaidą, jei reiktų, iki kraujo išliejimo. Kiekvienam naujam kardinolui popiežius taip pat įteikė jo paskyrimo bulę, broliškai apkabino ir palinkėjo Viešpaties ramybės. To paties kardinolai palinkėjo ir vienas kitam. Nuskambėjo giesmės žodžiai: „Eikite į visą pasaulį, sako Viešpats, skelbkite Evangeliją visiems kūriniams.“

Kardinolų konsistorija baigėsi popiežiaus kvietimu visiems apeigose dalyvavusiems sugiedoti Tėve mūsų maldą, trumpą Dievo užtarimo prašymo maldą, palaiminimu ir Sveika, Karaliene (Salve Regina) giesme Dievo Motinai.

VADAKTĒLIŲ VAIŽGANTINĒS

Šie metai skirti kunigo, rašytojo, visuomenės veikėjo, lietuviybės puoselėtojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osios gimimo metinėms. Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje, kurioje Juozas Tumas klebonavo, spalio pirmą sekmadienį buvo iškilmingai švenčiamos VAIŽGANTINĒS. Tą dieną Vadaktėliuose, kaip ir Vaižganto gyvenime, ir saulė švietė, ir lietus lijo, net sniegą drabstė, tačiau buvo nuoširdu, jautru, šviesu.

Autentišką Vaižganto buvimą menančioje bažnyčioje, į kurią jis 1902-1905 m. caro valdžios buvo ištremtas už visuomeninę, lietuvių kalbai neleidusią pražūti veiklą, buvo aukojamos iškilmingos Šv. Mišios. Klebonas dr. Gediminas Jankūnas, apsirengęs senos tradicijos bažnyčios liturginiais rūbais, iš sakyklos bylojo apie pirmtako klebono darbus ir kiekvieną iš mūsų, kaip dovaną vienas kitam. Šv. Mišiose giedojo Krekenavos bazilikos choras (vad. Mantas Masiokas), bet didžiausia nuostaba buvo vėl išgirsti po daugiau kaip 30 metų prabilusius Vadaktėlių bažnyčios vargonus. Jie statyti nežinomo meistro XIX a. pabaigoje, atgaivinti tik šiai progai ir yra reikalingi rimto ir atidaus remonto.

Po Šv. Mišių vyko istoriko Juozo Brazausko knygos „Universalusis Juozas Tumas Vaižgantas kaip Viešpaties diena“ ir muziejininko Audriaus Daukšos parengtos ekspozicijos pristatymas. Apie kunigo gyvenimą Vadaktėlių parapijoje istorikas priminė taip: „Vaižgantą nuolat skundė vyresnybei ir todėl 1902 m. gegužės mėn. vyskupo įsakymu paskirtas į Vadaktėlius kuratu. Naujoji kunigo paskyrimo vieta buvo istorinė. Ją yra vaizdavęs H. Sienkievičius gražiame veikale iš Lietuvos praeities „Tvanas“. Aplinkui buvo keletas didelių dvarų, kurie stovėjo ant Vadakties upelio kranto. Jų bažnytėlė priklausė Naujamiesčio parapijai ir žmonės ją vadino Vadakčiukais. Tuo skirdami nuo netolimų Vadaktų - Krekenavos filijos. Nors menka ir neturtinga bažnytėlė, bet kėlė istorinius vaizdinius. Kaimo žmonės kalbėjo lietuviškai. Pasak Vaižganto, kalba graži, sveika, pilna įstabių tarmės ypatybių. Dvaro žmonės tarpusavyje kalbėjo lenkiškai, nors mokėjo lietuviškai. Skurdo genamas ne vienas kaimo vyras bėgo į Ameriką laimės ieškoti. Kun. J. Tumas ragino žmones mokytis skaityti ir pats juos švietė. Savo lešomis įtaisė pašto dėžutę, prie kurios penkis kartus per savaitę sustodavo paštas. Tai palengvino pačiam Tumui gauti korespondenciją, o žmonėms laikraščius. Žinoma, tiems, kas jų norėjo ir mokėjo skaityti... Spaudos sugražinimo laukė kaip pavasario atėjimo. Be savo spaudos susigražinimo J. Tumas - Vaižgantas neįsivaizdavo tolimesnio tautiško veikimo.“

Apie gausių Vaižganto raštų palikimą pasakojo muziejininkas Audrius Daukša. Jis akcentavo, kad Juozas Tumas, nors Vadaktėliuose ir turėjo gyventi kaip tremtyje, – tremtinių nesijautė, nes savo idėjų neatsisakė, o, priešingai, dar aktyviau gavo progą bendradarbiauti knygnešių draugijos veikloje, rūšiuoti draudžiamą spaudą, slėpti knygnešių atneštus leidinius. Tuo metu Juozas Tumas-Vaižgantas sukūrė „Aukštaičių vaizdelius“, kurie įdėti į romaną „Pragiedruliai“.

„Vaižgantas mokėjo surasti, kas žmones jungia, o ne skiria, nes pačios svarbiausios vertybės yra bendražmogiškos“, - kažkada apie Vaižgantą pasakytus monsinjoro Kazimiero Vasiliausko žodžius pakartojo kun. dr. Gediminas Jankūnas.

Pirmose Vadaktėlių Vaižgantinėse dalyvavo Panevėžio rajono tarybos nariai Osvaldas Diršė ir Juozas Mikšys. Karšta arbata ir sausainiais visus susirinkusius vaišino Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos skautų „Aušrinės“ draugovės skautės (vad. Iona Dauderienė).

Tebūna ši graži šventė priežastis vėl suvažiuoti saviems ir apsilankyti svečiams, gyvai susipažinti su Vaižganto gyvenimo ir kūrybos vietomis. /Mantas Masiokas/

Kun. J. Tumas.

2019 m. rugpjūčio ir rugsėjo mėn. parapijų pajamos			
RINKLIAVOS	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Sekmadienis (08.04)	215,20	107,00	62,00
Sekmadienis (08.11)	252,55	136,00	-
Sekmadienis (08.18)	(Žolinės atlydai)	142,00	-
Sekmadienis (08.25)	100,00	147,00	-
	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Sekmadienis (09.01)	187,40	86,00	-
Sekmadienis (09.08)	221,00	137,00	-
Sekmadienis (09.15)	202,60	159,00	-
Sekmadienis (09.22)	329,00	81,00	-
Sekmadienis (09.29)	140,40	177,00	-

ŽOLINĖS ATLAIDŲ FINANSINĖ ATASKAITA

Didžiųjų Žolinės atlydų savaitę buvo surinkta 12 155, 60 Eur aukų, iš jų 6 286,93 Eur – pagrindinę atlydų dieną, rugpjūčio 15-ąją sumos šv. Mišių metu. Žolinės išlaidos šiemet sudarė 7 212,16 Eur, iš kurių 3 500 Eur – honorarai vyskupams, kunigams, klierikams ir stovyklos personalui. Maitinimui buvo išleista 1225,71 Eur, įvairiems pasiruošimo darbams, švaros prekėms, vandens aparatų ir biotualetų nuomai, bazilikos puošimui, raštinės prekėms buvo išleista 907,81 Eur. Žolinės savanorių stovykla buvo finansuojama iš projekto lėšų ir pavienių parapijiečių aukų. Stovyklos reikmėms išleista 1082,84 Eur. Kitos išlaidos sudarė 495,80 Eur.

MYKOLUI KRUČUI – 90 METŲ

Mykolas Kručas – kas jis? Mackonių sodžiaus ažuolas. Jo gimtinė – nuo Krekenavos 12 km esantis Mackonių kaimas. Ten jis praleido savo vaikystę. Mykolas turi daug titulų – poetas, rašytojas, Lietuvos nepriklausomųjų rašytojų sąjungos (LNRS) Garbės narys, Jonavos rajono poezijos klubo „Šaltinis“ narys, dainų, romansų, šmaikščių satyrų, komedijų kūrėjas, glaunus pasakorius, muzikantas, kaimo kapelos įkūrėjas, šokėjas ir t. t. Bet stabtelkime! Mykolas Kručas ši pavasarį jau atšventė 90-ąjį gimtadienį. Džiaugtis ar liūdėti? Kaip visur suspėja? O dar pilnas džiaugsmo ir užmojų. Jo credo: *Man gyvenimas – tai judėjimas arba Gyvenimas duotas santarvėje gyventi. Nei aš koks poetas, nei koks visokių galių žmogus.* Bet jo darbai rodo ką kitą. Išleistos M. Kručo knygos: poezijos rinkinys „Saulėlydziai prie Šventosios“ (2002 m.), eilėraščių rinkinys „Senas ažuolas“ (2009 m.), poema „Paliūnės sodžius“ (2014 m.), lyrika „Pavasario želmenys“ (2015 m.), eilėraščiai „Keturiese“ (2017 m.).

Šių metų rugsėjo 19 d., atvykdamas į Krekenavos miestelio biblioteką, Mykolas atsivežė spaustuvės dažais kvepiančią naują knygą „Giminės takais“. Jis surinko medžiagą apie turėtą žemės valdą, apie senelius, tėvus, brolius, seseris, pusbrolius, pusseseres, kaimynus, savo vaikus ir anūkus. Mykolas knygoje prisiminimais dalijasi apie tėviškėje buvusį kaimo grožį, darbų ir švenčių prasmingumą. *Mano gimtinėj – svaigiausias oras, Su vyturėliais dainuoti noris.*

Be visos kūrybos Mykolas dalyvauja įvairiuose renginiuose ir yra gausiai apdovanotas. Tiesiog sutikus Mykolą Kručą – pažvelgus į jo giedrą veidą, sieloje darosi gera: norisi su juo bendrauti ir kartu džiaugtis gyvenimu, nes autorius pripildytas gyvenimo džiaugsmo ir pilnatvės. Nuo Mykolo asmenybės nesiskiria ir jo „grynuolė“ kūryba. Jo posmai gilūs, tikri savo išgyvenimais, natūralūs, saviti, įtraukiantys. Poeto fenomenali atmintis – ištisus posmus deklamuoja be „popieriaus“. Netruksta ir satyros gyvenimo tuštumai pridengti. Kartais deklamuoja reta panevėžietiška šnekta. Juk kilęs iš Panevėžio rajono Mackonių kaimo. Šiandien tėviškėje palikęs vien plynas laukas. Šiuo metu Mykolas gyvena Upninkuose, Jonavos rajone. Tai, ką pasako Mykolas Kručas, tampa įtikinamai tikra, pvz.: *akcijų vajuš – net rankos dreba. Akcija būtų – nusipirkčiau grabą.* Muzikantas M. Kručas pats pasigamino kankles. Jis

dainuoja savo kūrybos kupletus, pritardamas kanklių muzika. Šis energingas kūrėjas, Upninkų krašto šviesuolis, muzikantas subūrė kapelą „Trys diedukai“: Mykolas Kručas – kanklės, Antanas Kirvelevičius – armonika ir Antanas Jasiulevičius – pjūklas. Mykolo draugas Bronius Sedleckas dainuoja romansus.

Metai nė motais – štai kiek galima nuveikti esant garbaus amžiaus. Mykolas Kručas ne tik pats linksmas, sumanus, laimingas, bet kiekvieną kartą pradžiugina ir kitus. Nors Mykolas Kručas priklauso Kurčiųjų bendruomenei, jis su kaupu pateisina savo posakį: *mokantis girdėti širdimi.* Kiek optimizmo jame? Manau, žvelgiant į Mykolą, jo darbus, gyvenimą kiekvienas, turintis kokią nors negalią, turėtų suklusti ir pirmyn.. Nuoširdžiai linkiu kraštiečių ir LNRS narių vardu visų gerbiamam ir mylimam poetui, Jubiliatui stiprios sveikatos, tolesnio kūrybinio įkvėpimo ir Dievo palaimos!

/Kraštietė, LNRS narė, Saulutė Genovaitė Markauskaitė/

2019 m. rugpjūtį pakrikštytieji**Krekenavos parapijoje**

Gabija Patricija Marcinkevičiūtė
Rėjus Jonas Damašas
Martynas Bronislovas Meškauskas
Marta Virginija Bandžiulytė
Arijus Jonas Juozelėnas
Pijus Šimaitis
Kristupas Krištopaitis
Herkus Juozapas Kreimeris
Goda Viktorija Vaitkevičiūtė
Vakarė Ona Valytė
Jokūbas Baronas
Justas Mykolas Kaminskas
Elzė Ona Mechoncevaitė
Ariana Izabelė Burneckaitė
Jorūnė Marija Zaleckytė
Liutauras Gabrieliūs Pranaitis

Upytės parapijoje

Adas Rokas Trigarcovas

Vadaktėlių parapijoje

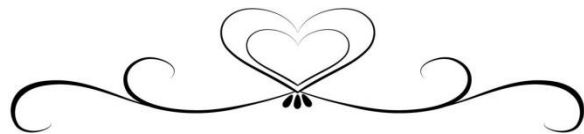
Kristupas Simas Rusteika

2019 m. rugsėjį pakrikštytieji**Krekenavos parapijoje**

Patricija Žalaitė

Upytės parapijoje

Ieva Rusteikaite

2019 m. rugpjūtį susituokė**Krekenavos parapijoje**

Vaidotas Barvainis ir Ieva Ramanauskaitė
Marius Protusevičius ir Jurgita Grinkaitė
Edvardas Ubis ir Ermina Valantinaitė
Andrius Katavičius ir Justė Čerėškevičiūtė

2019 m. rugsėjį susituokė**Upytės parapijoje**

Lukas Skirmantas ir
Gabrielė Kaminskaitė

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje
Šeštadieniais ir Sekmadieniais Šv. Mišios - 12 val.
Atlaidų 15-omis mėn. dienomis
nuo 11 val. Švč. Sakramento adoracija ir 12 val. Šv. Mišios.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje
Sekmadieniais Šv. Mišios - 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje
Lapkričio 1 d., 14 val. Šv. Mišios
Gruodžio 25 d., 12 val. Šv. Mišios

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose
Kas antrą trečiadienį 14 val.

2019 m. rugpjūtį iškeliavusieji Amžinybėn:

Krekenavos parapijos

Aldona Duobienė, 85 m.
Vytautas Mykolas Merkelys, 89 m.
Aldona Kavaliūnienė, 88 m.
Genovaitė Šiaudkulytė, 84 m.
Skaistė Petrėnaitė, 5 m.
Edmundas Karpavičius, 48 m.
Rita Martinkienė, 75 m.

2019 m. rugsėjį iškeliavusieji Amžinybėn:

Krekenavos parapijos

Aldona Matulienė, 83 m.
Linas Kavaliauskas, 46 m.
Bronė Kaspariūnienė, 83 m.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989 www.krekenavobazilika.lt
el. paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753 įm. kodas 191260418
Parapijos referentė ir buhalterė
Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989
Krekenavos vargonininkas
Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704
Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas
Algirdas Pogušinskas, tel. 8 620 66136
Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė
Akvelina Pogušinskienė, tel. 8 611 88035
Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė
Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378
Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatore
Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 4430

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav. tel. 8 616 39715
el. paštas: upytesparapija@gmail.com
sąsk. nr. LT607300010077097292 - įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė
ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas
Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė
Pranciška Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė
Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 7209

PARAPIJOS VEIKLOS Į KURIAS MIELAI KVIEČIAME ĮSIJUNGTI

Kiekvieną trečiadienį 18.30 val. parapijos salėje vyksta **ŠVENTOJO RAŠTO STUDIJOS**, prieš jas, 18 val. aukojamos šv. Mišios. Kviečiame prisijungti naujų parapijiečių! Jums tikrai nereikia būti Biblijos tekstų žinovais, ateikite ir patys pamatysite, jog Dievo Žodis yra skirtas kiekvienam.

PARAPIJOS JAUNIMO GRUPĖ renkasi penktadieniais sutartu laiku. Jaunimo veiklų koordinatore Otilija Galvelytė. Vizija – parapijoje veikianti ateinančiam jaunimui atvira jaunimo grupė, kurios nariai savo veikla ir gyvenimu liudija Kristų. Misija – suburti ir dvasiškai ugdyti parapijos jaunimą, atvira širdimi priimant kiekvieną jaunuolį (-ę), esantį tikėjimo kelionėje Kristaus link, savo veiklomis ir tarnystėmis integruojant jaunos žmones į parapijos gyvenimą.

PARAPIJOS CHORAI: BAZILIKOS (suaugusiųjų) ir VAIKŲ/JAUNIMO.

Chorai puoselėja sakralinio chorinio giedojimo tradicijas. Repertuarą sudaro įvairios bažnytinės giesmės. Repeticijos: kartą savaitėje sutartu laiku ir sekmadieniais prieš Šv. Mišias.

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Kitą numerį numatoma išleisti iki *gruodžio 15 d.*

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!